

Sindets sprækker

*Mia Lejsted
museumsleder*

Søndag d. 3. februar inviterede Museum Ovartaci til en eftermiddag hvor kunst og kunstnere – og publikum – blev sat i spil under overskriften:

SE – LYT – DEL
Sindets sprækker –
Kunstens bevægelighed

Den store udstilling ”Angst/Anxiety” af Edvard Munch var netop aktuel på ARoS, og her i Museet viste vi særudstillingen ”Mental Illness and Me” af den engelske performancekunstner Bobby Baker.

Ideen var, med baggrund i udstillingerne og dagens oplæg om kunsten og kunstnerne, at få en dialog med publikum om eftermiddagens emne – og alt der knytter sig til dette.

Kunstnerne beskriver deres oplevelser i kunsten – kampen, lidelsen, døden, ensomheden, kærligheden – det, der sker med det enkelte menneske og mellem mennesker i forskellige sammenhænge og situationer.

Et citat af Edvard Munch fra materialet til udstillingen Angst/Anxiety: ”Jeg forsøger at male selve livet. Som det leves, kærlighed, had, smerte og angsten først og sidst”. ... ”Jeg forsøger at male livets uløselige gåder, og hvordan det tumler med os mennesker”.

Med til livet hører sprækkerne, og for nogle er de en del voldsommere og alvorligere end andre. Men uanset graden så får sprækkerne og dybderne indflydelse på de aftryk, vi sætter, det vi gør og udtrykker – og dette gælder ikke mindst for kunstnere. Kunsten bevæger og forandrer sig i takt med kunstneren, og samtidig bidrager

kunsten til, at de, der oplever den, måske bliver følelsesmæssigt bevæget. Kunsten kan kort sagt flytte vores måde at anskue situationer, forhold og livet på.

Eftermiddagen begyndte med oplæg om Edvard Munch og hans værker v. kunstfaglig assistent, Victoria Marie Christiansen fra ARoS. Derefter fulgte et oplæg om Bobby Baker og udstillingen v. museumsleder Mia Lejsted – og efter kaffen læste digter Nana Rømer-Dorph Petersen op af egne digtsamlinger. Kunsten, sindets skrøbelighed og sprækker var og er fælles for alle tre kunstnere, og tanken med oplægene og oplæsningen var at

give et afsæt – mødesteder eller øjeblikke – hvor man ser en slags paralleller.

Cirka 50 gæster deltog i arrangementet – og vi stod og sad tæt pakket i det ene af Museets særudstillingsrum. Der var en god og intens stemning – og nærvær. Tangenterne blev slået an – emnerne var vedkommende, og ikke mindst Nana Rømer-Dorph Petersens oplæsning gik under huden.

Denne eftermiddag kan meget vel blive startskud på flere af denne type arrangementer med overskriften SE – LYT – DEL.